

Patsy Ann

'The official greeter' of Juneau, Alaska

Het beeld van Patsy Ann, een stokdove Bull Terrier, is een van de meest gefotografeerde hondenbeelden in de wereld. Patsy Ann (1929-1942) is vereeuwigd op de kade van Juneau (Alaska), de plek waar ze honderdduizenden passagiers van cruiseschepen heeft begroet.

STOKDOOF

Patsy Ann wordt geboren in Portland, Oregon op 12 oktober 1929. Ze komt met haar eigenaar dr. Kaser (of Kayser) als pup naar Juneau, de hoofdstad van de Amerikaanse staat Alaska, gelegen tussen de Canadese provincie Brits-Columbia en de Stille Oceaan. De stad dankt haar naam aan Joe Juneau, die er in 1880 goud vindt. Hoewel er goed voor haar wordt gezorgd, eerst door haar eigenaar en

later door de familie Rice, is Patsy Ann geen gezellig huishondje. Ze struint door de straten van Juneau en wordt vooral aangetrokken door de havens. Daar meren reusachtige cruiseschepen af en gaan de toeristen van en aan boord. En hoewel Patsy Ann stokdoof is, staat ze op de juiste kade om een binnenkomend schip, dat niemand nog heeft gehoord of gezien, te begroeten. Daaraan dankt ze ook haar officiële bijnaam *'The official greeter of Juneau, Alaska'*. In 1934 gaf

burgemeester Goldstein haar die titel. Als ze niet bij de schepen is, maakt Patsy Ann haar ronde door de stad en er zijn genoeg winkeliers die haar wat voedsel toestoppen.

BROOD EN BED

De tijden waarop de stoomschepen komen liggen niet vast. Maar als Patsy Ann naar de havenkade gaat, kan men er in Juneau zeker van zijn dat er een schip in aantocht is. Patsy Ann brengt veel tijd door in

Eén van de weinige foto's die er van Patsy Ann zijn overgebleven.





Het standbeeld van Patsy Ann, zittend op de kade, en wachtend op de cruiseschepen, die aanmeren in Juneau, Alaska.

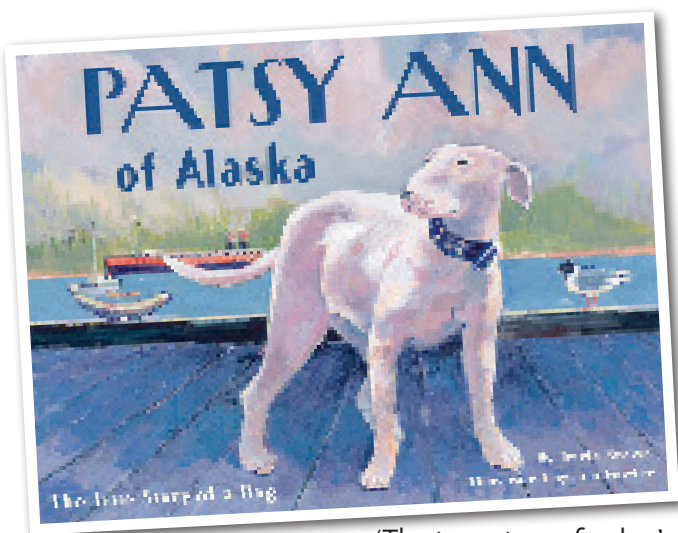
de 'Longshoremen's Union Hall' aan de waterkant. Maar waar ze ook mee bezig is, het begroeten van de schepen gaat voor. Het duurt niet lang of Patsy Ann is de beroemdste hond in de verre omstreken, die duizenden keren wordt gefotografeerd. Er verschijnen zelfs ansichtkaarten van haar en ook een boek, *Patsy Anne of Alaska, The true Story of a Dog*, geschreven door Tricia Brown. Ook het boek *Dog Star* van Beverley en Chris Wood, is gebaseerd op het leven van Patsy Ann. Als het dragen van een halsband en een vergunning verplicht worden, koopt er iemand voor haar een halsband. Die is al na een paar dagen spoorloos en ook de volgende halsbanden verdwijnen. Dan besluit de

gemeente om Patsy Ann een jaarlijkse vergunning te geven en wordt ze vrijgesteld van het dragen van een halsband. Sommige hotels, restaurants en bars geven haar 's nachts onderdak. Nu zouden we zeggen: bed en brood.

Ten gevolge van reumatiek gaat ze wat moeilijker lopen, maar aan de havens komen is nog steeds mogelijk en ze 'hoort' de schepen binnenkomen. Hun stoomfluit is voor reizigers nog niet te horen, maar wel door Patsy Ann. In South Seward Street laat zij een pootafdruk in een nieuw trottoir achter.

ZEEMANSGRAF

Toeristen worden aangemoedigd naar Juneau te komen om haar te begroeten en bij vertrek aan te raken om zegeningen van vriendschap op hun levenspad mee te dragen. Patsy Ann, de ambassadeur van Juneau, is de meest gefotografeerde hond ten westen van de Mississippi, en zelfs beroemder dan Rin Tin Tin, de Duitse Herdershond, die een filmster wordt.



'The true story of a dog'.

In de jaren dertig worden ansichtkaarten van Patsy Ann verkocht in de toeristenwinkels in Juneau. Op 30 maart 1942 overlijdt ze in haar slaap in de 'Longshoremen's Union Hall' in Juneau, 13 jaar oud. De volgende dag verzamelt zich een groep treurende mensen als ze in haar kist een zeemansgraf krijgt in het Gastineau Channel.

STANDBEELD

Vijftig jaar na haar dood, in 1992, wordt Patsy Ann's standbeeld, gerealiseerd door de 'Friends of Patsy Ann.' Het komt op de plek die ze zo goed kent, waar ze in de jaren dertig altijd de honderdduizenden passagiers van schepen verwelkomt. Anna Burke Harris, een kunstenaar uit New Mexico, maakt het standbeeld van Patsy Ann en zij voegt alle plukjes hondenhaar, die haar vanuit de hele wereld worden gestuurd, toe aan het brons, als symbool van 'the spirit of dogs' over de hele wereld. ■



Het standbeeld van Patsy Ann. De halsband, met daarin een gegraveerde naam, ligt over de linker voorvoet, vastgespijkerd. Dat verwijst naar het steeds 'verliezen'. (Foto: Michael Kane.)